Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 10. października 1899. Część XI.

Nr. 104.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. września 1899 L. 10.006/pr., którem wydane zostają w porozumieniu z Wydziałem krajowym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93, o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

I. Krajowe opłaty konsumcyjne i dodatki do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 1.

Od płynów w ustawie z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93 wyszczególnionych, a w kraju spożywanych, pobierane będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz Skarbu Państwa podatków konsumcyjnych, a mianowicie:

§. 2.

W obrębie kraju całego pobierany będzie 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§. 3.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą krajowej opłacie konsumcyjnej:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisanym alkoholometrem oznaczoną być może, z wyjątkiem araku, rumu i koniaku, przy ich wprowadzeniu do spożycia w obręb linii akcyzowej; dalej przy wyprowadzeniu tych płynów na ten sam cel, ze składu wolnego lub podlegającej opłacie konsumcyjnej gorzelni, położonych w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, a to w kwocie 3 ct. (sześciu groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu, według studzielnego alkoholometra (hektolitrostopień alkoholu, liter alkoholu), czyli 3 zł. (6 koron) od każdego hektolitra 100-stopniowego spirytusu. W tej samej wysokości pobieraną będzie opłata, jako dodatek do państwowej opłaty produkcyjnej od gorzelń tej opłacie w myśl ustawy państwowej z dnia 20. czerwca 1888 podlegających, a w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa położonych;

2. rum, arak, koniak, likier, jakoteż wszystkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej Lwowa i Krakowa w kwocie 4 zł. (ośmiu koron) od każdego hektolitra;

3. piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie, w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitra.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w oznaczonych okręgach akcyzowych, będą zwracane w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów opłaty, względnie dodatki gminne.

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju podlegać będą krajowym opłatom konsumcyjnym:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisanym alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem rumu, araku i koniaku) w kwocie 3 ct. w. a. (sześciu groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu według studzielnego alkoholometra (hektolitrostopień alkoholu, liter alkoholu), czyli 3 zł. (6 koron) od każdego hektolitra 100-stopniowego spirytusu;

2. rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, w kwocie 4 zł. (ośmiu koron) od hektolitra;

3. piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50 ct. (1 korony) od hektolitra.

§. 5.

Krajowe opłaty konsumcyjne, wyszczególnione w §. 4. nie mogą obciążać ani produkcyi ani handlu, przeto opłaty te nie mogą być pobierane ani

przy wyrobie palonych gorących spirytusowych płynów i piwa, ani też przy tychże wprowadzeniu do miejscowości lub w obręb kraju.

§. 6.

Wolne od krajowych opłat konsumcyjnych (§§. 3. i 4. ustawy), są te palone gorące spirytusowe płyny, którym według §. 6. ustawy o opodatkowaniu wódki z dnia 20. czerwca 1888 Dz p. p. Nr. 95, względnie rozporządzenia Cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 przyznane jest uwolnienie od opłaty podatku konsumcyjnego.

II. Organa dla poboru dodatków do podatku konsumcyjnego państwowego.

§. 7.

Pobór dodatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, wykonywany będzie razem z podatkiem państwowym i przez te same organa.

III. Organa dla poboru samoistnych opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 8.

Do poboru samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93 wymienionych, ustanowione będą przez Wydział krajowy okręgi poborowe w całym kraju.

Okręgi akcyzowe miast Lwowa i Krakowa stanowić będą oddzielne dla siebie okręgi poborowe.

§. 9.

W każdym okręgu poborowym będzie ustanowiony przez Wydział krajowy organ do poboru samoistnych opłat krajowych i do wykonywania kontroli, a w miarę potrzeby także filialne urzędy tegoż organu.

§. 10.

Każda gmina otrzyma za pośrednictwem c. k. Starostwa zawiadomienie, do którego okręgu poborowego ma należeć i gdzie będzie ustanowioną siedziba poborowego organu.

Obwieszczenie to poda Zwierzchność gminna wszystkim mieszkańcom do wiadomości.

W razie zarządzenia zmian w granicach okręgu, lub w siedzibie organu poborowego, gmina dodatkowo w czasie właściwym zawiadomioną zostanie.

IV. Obowiązek do uiszczania samoistnych krajowych opłat konsumcyjnych.

§. 11.

Dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego obowiązany jest uiszczać każdy, kto płaci od tych napojów podatek konsumcyjny państwowy.

§. 12.

Do uiszczania samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4 ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93 wymienionych, obowiązani są:

1. Przemysłowcy i przedsiębiorstwa przemysłowe, trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą tych napojów, lub sprzedający je w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia bez względu na to, gdzie napoje nabyli względnie zkąd sprowadzili.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż napojów w naczyniach mniejszych jak $^1/_2$ hektolitra.

2. Producenci i hurtowni handlarze od tych napojów, które bądź sami szynkują, bądź sprzedają w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Napoje te winny być przechowane w oddzielnych ku temu przeznaczonych lokalnościach.

Jeżeli zaś producenci i hurtowni handlarze napoje w ilościach nawet mniejszych jak przepisanych dla sprzedaży hurtownej nie wprost konsumentom lecz drobnym sprzedawcom w celu wyszynku lub dalszej sprzedaży odstępują i okoliczność ta udowodnioną zostanie, to nie są obowiązani do uiszczenia opłaty.

Producenci, hurtownicy i przemysłowcy obowiązani są także uiszczać opłaty od napojów spożywanych przez siebie i rodzinę, lub wydawanych bezpłatnie swoim domownikom, sługom i innym osobom.

Także wszelkie stowarzyszenia konsumcyjne, resursy, kasyna, kantyny i tym podobne przedsiębiorstwa, zakłady, korporacye i spółki, a więc i wojskowe, obowiązane są do uiszczenia tej opłaty, jeżeli napoje na własny rachunek lub za pośrednictwem i na rachunek osób do tego przeznaczonych (kantyniarzy, pełnomocników, zarządców i t. p.) swoim członkom lub komukolwiek innemu do użytku w granicach kraju, płatnie lub bezpłatnie rozdają lub odstępują, o ile opłata od tych napojów już nie została uiszczoną.

Obowiązek uiszczania opłat cięży na wyszczególnionych wyżej przemysłowcach i spółkach, skoro tylko rozpoczną wykonywanie którejbądź czynności wyżej opisanej, bez względu, czy otrzymali koncesyę lub zezwolenie do prowadzenia przemysłu, a względnie do ukonstytuowania spółki.

3. Każdy, kto sprowadza na swój własny użytek napoje w jakiejkolwiek ilości z po za granic kraju, lub z okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, o ile w tym ostatnim wypadku te napoje nie zostały już opłacone (§. 15.).

V. Sposób pobierania opłat krajowych konsumcyjnych.

§. 13.

Pobór będzie wykonywany:

1. We własnej administracyi podług taryfy w ustawie oznaczonej przez organa z ramienia Wydziału krajowego do tego ustanowione, albo

2. w drodze solidarnych ugód ze wszystkimi, albo z większą ilością przemysłowców trudniących się sprzedażą napojów opłacie podlegających, lub w drodze ugód z pojedyńczymi przemysłowcami, albo

3. w drodze wydzierżawienia.

Osoby upoważnione do pobierania opłat na mocy zawartych ugód solidarnych lub umów dzierżawnych, wchodzą we wszystkie prawa i obowiązki Wydziału krajowego tak pod względem poboru jak i wykonywania kontroli.

Wszelkie opłaty przypadające funduszowi krajowemu tak od osób, z któremi ugoda została zawarta, jakoteż od dzierżawców, wreszcie od organów zajmujących się bezpośrednio poborem opłat konsumcyjnych krajowych, winny być w terminach oznaczonych wnoszone do ustanowionych przez Wydział krajowy urzędów, względnie organów poborowych.

§. 14.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa pobór samoistnych opłat konsumcyjnych krajowych od napojów w §. 3. niniejszego rozporządzenia wymienionych, uskuteczniać się będzie w ten sam sposób, jak pobór opłat konsumcyjnych miejskich i dodatków gminnych.

§. 15.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy wyprowadzaniu opłaconych napojów po za obręb tych okręgów, będą zwracane interesowanym stronom w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, jak to ma miejsce według istniejących przepisów przy opłatach, względnie dodatkach gminnych.

§. 16.

We wszystkich innych miejscowościach kraju (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) przemysłowcy, korporacye, spółki i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia wymienione, zajmujące się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub sprzedażą konsumentom do bezpośredniego spożycia napojów, ulegających w myśl §. 4. ustawy opłatom konsumcyjnym krajowym, jakoteż osoby którym służy prawo dysponowania tymi trunkami obowiązani są dnia 1. stycznia 1900 a ci, którzy taki proceder po 1. stycznia 1900 rozpoczną, najpóźniej na trzy dni przed rozpoczęciem procederu podać do rąk organu poborowego właściwego okręgu oznajmienie na piśmie, które ma zawierać:

a) Imię i nazwisko podającego, rodzaj jego przemysłu lub przedsiębiorstwa, a względnie nazwę lub firmę spółki czy zakładu, które zastępuje;

b) oznaczenie dokładne numeru konskrypcyjnego domu, nazwy ulicy, dzielnicy, miejscowości jakoteż gminy, gdzie się znajdują lokalności do przedsiębiorstwa przeznaczone. Jeżeli strona posiada w obrębie okręgu kilka takich osobno położonych lokalności własnych, czy też wynajętych, powinna je osobno oznajmić;

c) opisanie szczegółowe każdej odrębnej lokalności z jej częściami (szynkownie, sklepy, magazyny, składy, piwnice, schowki, pokoje gościnne i t. p.) w których strona przechowuje, zbywa i wydaje napoje, lub to czynić zamierza, wraz z tajnemi komunikacyami, jeżeli takie w tych lokalnościach istnieją;

d) objaśnienie czy podający sam się trudni zarządem lokalności przedsiębiorstwa, a jeżeli nie, podanie imienia, nazwiska i charakteru zastępcy, który ma udzielać organom poborowym żądanych wyjaśnień;

e) określenie, czy i z którymi lokalnościami są połączone pomieszkania strony, jej rodziny, zastępcy, sług, dalej, czy te lokalności znajdują się w tem samem zabudowaniu, co lokalności określone pod b) i c), względnie, gdzie się znajdują;

f) doniesienie, czy strona obowiązana do uiszczania opłat konsumcyjnych krajowych, posiada lub prowadzi gorzelnie, browary, fabryki rumu, araku, koniaku, likierów i słodzonych napojów spirytusowych gorących i t. p. lub też handel hurtowny trunkami opłacie krajowej podlegającymi, wreszcie, czy wykonuje prawo propinacyi, lub koncesyonowany wyszynk słodzonych napojów.

W tych wypadkach powinna strona oznajmić w opisie, gdzie są umieszczone odnośne lokalności przemysłowe, fabryczne i t. p. jakoteż czy i jakie istnieją komunikacye między niemi, a lokalnościami oznaczonemi pod b) i c).

O każdej zmianie jaka zajdzie w szczegółach oznaczonych od a) do f) włącznie, powinna strona zawiadamiać organ poborowy przynajmiej na trzy dni przed dokonaniem zmiany, a jeżeli zmiana nastąpiła bez jej woli i winy, najpóźniej w 24 godzin po zdarzonym wypadku.

Organ poborowy może żądać urządzenia osobnego wchodu do lokalności oznaczonych pod b) i c) w taki sposób, ażeby żaden przedmiot podlegający opłacie, w tajemny sposób nie mógł być tam wprowadzony lub wyprowadzony, może dalej żądać oznaczenia tych lokalności numerami, a zewnątrz odpowiednim napisem lub przerwania komunikacyi z lokalnościami oznaczonemi pod f).

Żądaniom powyższym, o ile w razie sprzeciwienia się strony przez właściwą władzę w mocy utrzymane zostaną, strona obowiązana jest zadość uczynić kosztem własnym w czasie jak najkrótszym, względnie w terminie oznaczonym.

Do producentów i handlarzy hurtownych, odnoszą się powyższe postanowienia tylko o tyle, o ile się trudnią także wyszynkiem, drobną sprzedażą lub sprzedażą napojów konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Jeżeli więc producent lub handlarz hurtowny zamierza wykonywać wyszynk, drobną sprzedaż lub sprzedaż napojów konsumentom do bezpośredniego spożycia wprost z miejsca produkcyi, lub ze swego stanowiska przemysłowego, winien przeznaczone do tego ilości napojów złożyć w pewnej odosobnionej i zgłosić się mającej przestrzeni, a drobna sprzedaż, wyszynk lub sprzedaż napojów w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia może się odbywać tylko z tego lokalu.

§. 17.

Jeżeli przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, z wyjątkiem prowadzących swój proceder wewnątrz okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy podaniu oznajmienia złożą deklaracyę, iż ani w lokalnościach, w których prowadzą proceder ani też w mieszkaniach, składach, piwnicach do nich należących lub wynajętych, większej ilości napojów opłacie podlegających, niż jeden hektoliter, przechowywać nie będą, organa poborowe mają prawo, ale nie obowiązek uwolnić ich od składania urzędom poborowym opisów lokalności w ustępach b), c), e), f) poprzedniego paragrafu określonych.

§. 18.

Każda strona do uiszczenia opłat wedle §. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia obowiązana, (a zatem także producenci i hurtowni handlarze, o ile się trudnią wyszynkiem, drobną sprzedażą i sprzedażą napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia) która w dniu 1. stycznia 1900 posiadać będzie piwa $^1/_4$ hektolitra lub więcej, zaś palonych płynów spirytusowych, których zawartość alkoholu, przepisanym alkoholometrem oznaczoną być może, dalej rumu, araku, koniaku, likierów tudzież wszelkich innych słodzonych, palonych napojów więcej jak 10 liter (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) obowiązana jest napoje te zgłosić właściwemu organowi poborowemu w dniu 1. stycznia 1900.

W zgłoszeniu należy szczegółowo zamieścić rodzaj, gatunek i ilość rzeczonych napojów, jako też naczyń w których się one znajdują.

Od tych zapasów, o ile są przeznaczone do bezpośredniego spożycia, opłata powinna być uiszczoną równocześnie ze zgłoszeniem. Przytem należy jednak odliczyć te kwoty, które tytułem krajowej opłaty konsumcyjnej już z mocy ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. ust. kraj. Nr. 33. uiszczone zostały.

Po 1. stycznia 1900 powinna każda strona do uiszczenia opłat obowiązana, a zatem także producenci i hurtowni handlarze, o ile się trudnią wyszynkiem, drobną sprzedażą i sprzedażą napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia (§. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia) zgłaszać pisemnie czy ustnie każdy dalszy przybytek napojów przynajmniej na 12 godzin przed wprowadzeniem do lokalności, na ich przechowywanie przeznaczonych.

Tak lokale jak i naczynia do przechowywania napojów przeznaczone, mają być oznaczone numerami, które w zgłoszeniu podać należy.

Jeżeli napoje, zgłoszone do wyszynku, drobnej sprzedaży lub do sprzedaży wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, przechowywane będą w osobnym oddzielnym lokalu, to ewentualnemu opieczętowaniu podlegają zapasy tych napojów tylko w tym lokalu; przeciwnie ani lokalności w gorzelniach, browarach i fabrykach likierów, ani wolne składy i magazyny przeznaczone do hurtownej sprzedaży, zamykane być nie mogą.

Zapasy gorących palonych płynów spirytusowych i słodzonych gorących palonych napojów w wolnych składach i magazynach przechowane mają być tylko utrzymywane w ewidencyi a organ poborowy ma prawo w każdym czasie przekonywać się o stanie powyższych zapasów w magazynach przeznaczonych do hurtownego handlu i w wolnych składach.

Także każde wydanie wódki (spirytusu) i słodzonych gorących napojów spirytusowych z miejsca produkcyi, wolnego składu lub magazynu przeznaczonego dla hurtownego handlu, jakoteż każde wydanie piwa z magazynu dla hurtownego handlu przeznaczonego ma być organowi poborowemu w przeciągu 24 godzin zgłoszone za pomocą arkusza zgłoszeń i rewizyi.

Jeżeli strona uiszcza opłatę za zgłoszone napoje, czy to zapasowe, czy po pierwszym dniu zgłoszenia sprowadzone równocześnie z wniesieniem zgłoszenia, otrzyma boletę (czyli kwit), którą należycie przechować winna.

Opłaconych napojów jednak nie można wprzód wprowadzać do lokalności wyżej oznaczonych, dopóki pomieniona boleta znajdować się nie będzie w tych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo umieszczania na naczyniach z napojami opłaconymi stosownej oznaki.

Konsumenci obowiązani do uiszczenia opłaty według §. 12. ust. 3. powinni nabyte napoje przed ich sprowadzeniem oznajmić właściwemu organowi poborowemu i równocześnie z oznajmieniem uiścić przypadającą opłatę.

§. 19.

Dla strony wnoszącej zgłoszenie oznaczone w §. 18. bez równoczesnego uiszczenia opłaty, wygotuje organ poborowy arkusz zgłoszeń i rewizyi w dwóch egzemplarzach, z których jeden zatrzyma, drugi zaś doręczy stronie, oznaczając na nim dzień doręczenia.

Dalsze zgłoszenia strony interesowanej wpisywać będzie organ poborowy do obydwóch egzemplarzy arkusza zgłoszeń, które tak strona jak i organ poborowy podpiszą.

Na wypadek zatracenia przez stronę swojego egzemplarza arkusza zgłoszeń, lub uszkodzenia go w ten sposób, iż odnośne zapiski odczytać się nie dadzą, egzemplarz znajdujący się w zachowaniu organu poborowego stanowi wyłącznie dowód prawny o stanie napojów opłaconych i nieopłaconych, nim strona otrzyma nowy arkusz.

§. 20.

Przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, które w kraju z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa (§. 14.) zajmują się przeróbką spirytusu na rum, arak, likier, rosolisy, koniaki i inne słodzone napoje gorące tak zwanym domowym sposobem, obowiązani są przed wprowadzeniem ich do lokalności, w których odbywa się wyszynk, drobna sprzedaż, lub sprzedaż napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, zgłosić je właściwemu organowi poborowemu w sposób określony w §§. 18. i 19. niniejszego rozporządzenia.

§. 21.

Od napojów umieszczonych w naczyniach nie obejmujących pół hektolitra jako do bezpośredniej konsumcyi przeznaczonych, opłata krajowa ma być jednocześnie ze zgłoszeniem właściwemu organowi poborowemu uiszczona.

§. 22.

Napoje, przy zgłoszeniu nieopłacone, nie mogą być do przeznaczonych na ich przechowywanie lokalności wprzód wprowadzone, dopóki arkusz zgłoszeń z poświadczeniem uskutecznionego zgłoszenia nie będzie się znajdował w oznaczonych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo zabezpieczenia naczyń zawierających napoje nieopłacone swoją pieczęcią lub innem urządzeniem tak, aby napoje bez wiedzy organu nie mogły być z nich usunięte. Obowiązkiem zaś strony jest dołożyć wszelkiego starania, aby owe zabezpieczenie nie było naruszone lub uszkodzone i ażeby naczynie w jakikolwiek sposób nie było otwierane.

§. 23.

Jeżeli strona chce napoje nieopłacone lub w myśl poprzedniego paragrafu ubezpieczone:

a) użyć do wyszynku, drobnej sprzedaży lub na swoją potrzebę;

b) przelać do naczyń mających mniej niż pół hektolitra objętości;

c) przelać do innych naczyń, obejmujących pół hektolitra lub więcej;

d) uwolnić od urządzenia zabezpieczającego względnie zdjąć pieczęć lub inne znaki;

e) odstąpić komu trzeciemu;

f) wytransportować za granicę kraju;

g) jeśli w ogóle przedsiębrać zamierza jakąś zmianę z napojami jeszcze nieopłaconemi, do czego zalicza się także rozcieńczenie spirytusu lub sporządzenie rumu, araku, koniaku, esencyi ponczowej, likierów i innych słodzonych spirytusowych płynów — powinna zamierzoną czynność przynajmniej na 12 godzin naprzód oznajmić organowi poborowemu przy przedłożeniu arkusza zgłoszeń i w wypadkach a) i b) uiścić organowi poborowemu przypadającą od tych napojów opłatę, w. wypadku e) podać na żądanie organu poborowego osobę, której i miejsce, gdzie napój ma być odesłany.

Organ poborowy winien na arkuszu zgłoszeń uskutecznić odpowiednią adnotacyę, a w razie uiszczenia opłaty wydać stronie boletę.

Usunięcia urządzeń ubezpieczających dopełnić winien organ poborowy w godzinę po zgłoszeniu lub uiszczeniu przypadającej opłaty, a gdyby tego nie dopełnił, wolno samej stronie czynności tej dokonać.

§. 24.

Napoje nieopłacone w arkuszu zgłoszeń zapisane, mają być odpisane bez zażądania uiszczenia opłaty:

a) jeżeli strona je odstępuje innym do uiszczenia opłaty obowiązanym, lub je wysyła za granicę (§. 23., lit. f), albo zwraca producentowi;

b) jeżeli napoje zostaną przypadkowo zniszczone, a strona najpóźniej w ciągu sześciu godzin dostarczy wiarygodnego dowodu, iż to rzeczywiście nastąpiło;

c) jeżeli napój został zepsuty i do użycia dla ludzi niezdatny, i jeżeli go strona w obecności organu poborowego zniszczy, lub za jego wiedzą producentowi odeszle.

VI. Grzywny porządkowe i kary kontrawencyjne.

§. 25.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, a mianowicie:

a) nieprzedłożenie w czasie właściwym opisu lokalności;

b) podanie w opisie lokalności dat i okoliczności z prawdą niezgodnych, lub zaniechanie doniesienia o zaszłych zmianach;

c) niezgłoszenie pierwotnych zapasów lub póżniej wprowadzonych napojów i nieuiszczenie opłaty, tudzież nie zgłoszenie wódki, spirytusu lub piwa, wydanych z miejsca produkcyi, wolnego składu względnie z magazynu dla handlu hurtownego (§. 18.);

d) zgłoszenie (zameldowanie) mniejszej od rzeczywistej ilości napojów;

e) przechowywanie napojów opłacie podlegających w innych lokalnościach niż wykazuje § 16., lit. b) i c);

f) przechowywanie napojów w ilości większej niż jeden hektoliter wbrew podanej deklaracyi (§. 17.);

g) sprzeciwienie się wejściu organów poborowych i kontrolujących do lokalności w opisie wymienionych, lub z nimi połączonych; — tudzież wejściu do magazynów i wolnych składów (§. 18);

h) naruszenie pieczęci lub innego zamknięcia urzędowego lub oznak urzędowych, jeżeli nie będzie udowodnione, że przypadkowo nastąpiło;

i) niedostarczenie organowi poborowemu żądanych wyjaśnień o napojach opłacie podlegających, a mianowicie sprzeciwienie się przejrzeniu arkusza zgłoszeń i rewizyi;

j) wcześniejsze wprowadzenie lub wyprowadzenie napojów z lokalności w §. 16. wymienionych, niż tego wymagają przepisy niniejszego rozporządzenia;

karane będą przez władze polityczne według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 Dzien. p. p. Nr. 198 grzywnami od 1 do 100 zł. w. a. lub aresztem od 6 godzin do 14 dni, a w razie uszczuplenia dochodów funduszu krajowego, nadto karami kontrawencyjnemi do wysokości 20-krotnej tej kwoty, o którą fundusz krajowy uszczuplono lub na uszczuplenie narażono, przyczem orzeczoną być może także konfiskata trunków i sprzętów służących do popełnienia przekroczenia.

Tak grzywny, jak kary kontrawencyjne, tudzież przedmioty skonfiskowane wpływają do funduszu krajowego.

VII. Prawa organów poborowych i kontrolujących.

§. 26.

Organa poborowe mają oznaczyć siedzibę urzędową stosownym napisem na zewnątrz uwidocznionym, i są obowiązane zachować godziny urzędowe od

8. z rana do 8. wieczór bez przerwy, zaś w niedzielę i święta od 8. do 10. rano i od 5. do 7. popołudniu.

Organom poborowym i ich zastępcom przysługują następujące prawa:

a) mogą wchodzić do przeznaczonych na przechowanie i sprzedaż napojów lokalów przemysłowych stron do uiszczenia opłat obowiązanych, od godziny 7. rano do godziny 9. wieczór, bez względu, czy odbywa się tam jaka manipulacya z rzeczonymi napojami lub nie, żądać otwarcia takowych, gdyby były zamknięte, jak również okazania zapasu wszelkich napojów;

b) mogą sprawdzać na miejscu opisy lokalności, żądać okazania bolet (kwitów), arkuszów zgłoszeń i rewizyi, jakoteż innych poświadczeń, wydanych stronom przez organa poborowe; — przeglądać je, zabierać za rewersem i sprawdzać stan napojów opłaconych i nieopłaconych;

c) spisywać, o ile tego uznają potrzebę, protokoły o wyniku czynności powyżej wskazanej, udzielać je stronom do przeczytania, zadyktowania uwag i do podpisania.

W ubikacyach, zostających pod opieką prawną ustawy z dnia 28. października 1862 (Nr. 88. Dz. ust. państw.) poszukiwania (rewizye) mogą się odbywać tylko w miarę i wedle przepisów tej ustawy.

Doniesienia o spostrzeżonych przekroczeniach (§. 25.) mają organa poborowe wnosić do politycznej Władzy powiatowej.

§. 27.

Zaległe u solidarnych spółek ugodowych lub u pojedynczych przemysłowców kwoty ugodowe, mają być na żądanie Wydziału krajowego przez Władze polityczne w drodze politycznej egzekucyi ściągane.

§. 28.

Wydział krajowy może w sprawach odnoszących się do poboru opłat krajowych konsumcyjnych znosić się z c. k. Namiestnictwem o pomoc i interwencyę Władz politycznych, mianowicie przy przeprowadzaniu czynności połączonych z zawarciem ugody ze spółkami poborowemi lub przy wydzierżawieniu tego poboru.

Wydziały Rad powiatowych obowiązane będą przychodzić Wydziałowi krajowemu z pomocą, celem przeprowadzenia oznaczonych czynności, skoro ich Wydział krajowy do tego zawezwie.

Zwierzchności gminne mają w razie potrzeby udzielać organom poborowym urzędowej asystencyi przy dokonywaniu ich czynności niniejszem rozporządzeniem określonych.

§. 29.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem 1. stycznia 1900 roku.

Nr. 105.

U s t a w a

z dnia 4. września 1899, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie, zezwala się w myśl §. 24 ust. o repr. powiat. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 zł. w. a. na częściowe pokrycie kosztów budowy szpitala w Czortkowie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, 4. września 1899.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 106.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. września 1899 L. 72.916, którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia co do zmian w rozgraniczeniu okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 6. lipca 1899, L. 13.425 ex 1899, co do zmian w rozgraniczeniu izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na zasadzie paragrafu 7 ustawy z dnia 21. marca 1890 Dz. u. p. Nr. 57, o urządzeniu zewnętrznych stosunków prawnych izraelickiej społeczności religijnej i §. 3 lit. b) rozporządzenia ministeryalnego z 18. marca 1897 Dz. u. p. Nr. 96, wydaje się w częściowej zmianie przeprowadzonego rozporządzeniem ministeryalnem z 2. kwietnia 1891 rozgraniczenia okręgów izraelickich L. 282 Dz. u. i r. kr. dla Galicyi Nr. 42 ex 1891 rozgraniczenia okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące rozporządzenie:

§. 1.

Niżej wymienione miejscowości wydziela się z ich obecnego związku gminy wyznaniowej, a mianowicie:

1. z okręgu gminy wyznaniowej Korczyna, miejscowości: 1) Bajdy, 2) Białobrzegi, 3) Bratkówka, 4) Borek, 5) Dobieszyn, 6) Głowienka, 7) Jaszczów, 8) Jedlicze, 9) Krościenko niżne, 10) Krosno, 11) Łężany), 12) Męcinka, 13) Moderówka z Białkówką i Budziszem, 14) Polanka, 15) Potok, 16) Suchodół, 17) Świeżawa polska, 18) Szczepańcowa, 19) Targowiska, 20) Toroszówka, 21) Ustrobna, 22) Wojkówka.

2. w okręgu gminy wyznaniowej Dukla, miejscowości: 1) Chlebna, 2) Chorkówka, 3) Długie, 4) Kopytowa ze Stanowiskami, 5) Leśniówka, 6) Miejsce, 7) Piotrówka z Grabiami, 8) Podniebyle, 9) Poraj, 10) Wróblik królewski, 11) Żeglce, 12) Zręcin, 13) Żarnowiec.

§. 2.

W Krośnie utworzoną zostaje nowa izraelicka gmina wyznaniowa a okręg jej obejmywać ma miejscowości wymienione w §. 1. wyłączone z dotychczasowego związku.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1900 i od tego czasu należy oznaczoną w §. 2. gminę wyznaniową uważać jako ukonstytuowaną po myśli ustawy z 21. marca 1890 Dz. u. p. Nr. 57.

Minister wyznań i oświecenia:

Bylandt w. r.